

— На Цари-градъ дърва сѣкѣтъ, а иверитѣ имъ чакъ тукъ долытатъ. — Що е?

— Четырма братъя денемъ и ношемъ са гонѣхъ, и никога не са стигахъ. — Що е?

— Четырма братъя въ една риза стоѣхъ. — Що е?

— Синь виръ безъ дъно. — Що е?

— Ты го біешъ, то выка: *тилилей, тилилей тилилей!* Що е то?

— Имамы една калѣска, съ дванайсетъ кобылы запрѣгнѣта, майка ми изведнѣжъ като имъ дръшне юздытѣ, сичкытѣ изведнѣжъ зацвиаватъ. — Що значи?

— Богоносець, смиренъ, кротъкъ, незлобивъ, въ живота си много трудове понесълъ, много бой и раны прѣтърпѣлъ, а Богу не са моилъ, Богу не угодилъ; въ рай го нѣма че и въ пакъла сѣвѣмъ. — Кой е той?

— Черна чума съ бѣлы калцы. — Що е?

Значеніето имъ:

нѣщовы, сыто, ѣйце, уxo, обуквы, рѣженъ и дилавъ, охлювъ, минзофаръ, парытѣ, колелетата, орѣхъ, огледало, сукало, кловя, магаре, повлѣканѣста жена.

4. Прикаскы и басни.

Гнѣздо и ѣребица.

Веднѣжъ двѣ дѣца намѣрили въ една нива гнѣздо съ ѣйца на една ѣребица. Вардили тѣ и дебиѣли, та сполучили да уловѣтъ ѣребицата; взели и ѣйцата. Послѣ захванѣли да си гы дѣлѣтъ. „Земни ты ѣйца-